

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Záviskou v právní věci žalobce **M. P.**, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, k žalobě proti správnímu rozhodnutí žalované ze dne 11.1.2013 **o nároku na invalidní důchod,**

t a k t o :

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 11.1.2013 **se z r u š u j e a věc se vrací** žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci náklady řízení ve výši **892,- Kč** do 30-ti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.
- III. Česká republika **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce podal v zákonné lhůtě žalobu proti výše označenému rozhodnutí žalované, ve které uvedl, že v Polsku mu byl přiznán důchod na dobu tří let až do června 2014. Ode dne přiznání důchodu se zdravotní stav velmi zhoršil. Při chůzi musí stát po 100 metrech a v současné době neujde dokonce ani 40 metrů. Jeho zdravotní stav se zhoršil a neodpovídá tomu, co bylo zjištěno před 1,5 rokem.

[2] Žalovaná k žalobě uvedla, že napadené rozhodnutí bylo vydáno na podkladě lékařského posudku ze dne 18.12.2012, vypracovaného pro účely řízení o námitkách lékařem žalované, který invaliditu žalobce posoudil ve smyslu ustanovení § 5 písm. j/ a § 8 odst. 9 zákona č. 582/1991 Sb., a to tak, že se u žalobce jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu § 26 zákona o důchodovém pojištění a ve svém posudkovém hodnocení dospěl k závěru, že žalobce není invalidní podle § 39 odst. 1 zdp. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce je onemocnění aterosklerózou tepen dolních končetin, která způsobuje bolesti při chůzi. Míra poklesu pracovní schopnosti ve shodě s původním posouzením se nezměnila a činí 30 %. S ohledem na námitky žalobce navrhuje žalovaná důkaz posudkem Posudkové komise MPSV ČR ve smyslu ust. § 4 odst. 2 zák.č. 582/1991 Sb. Za takto zjištěného skutkového stavu žalovaná i nadále trvá na svém rozhodnutí ze dne 11.1.2013, č.j. X a navrhuje soudu zamítnutí žaloby. U jednání soudu dne 18.12.2013 navrhla s ohledem na závěr posudku posudkové komise MPSV v Ostravě napadené rozhodnutí zrušit a věc ji vrátit k novému řízení.

[3] Krajský soud provedeným řízením a dokazováním vzal za prokázané, že

- žalovaná **napadeným rozhodnutím ze dne 11.1.2013** zamítla námitky a své rozhodnutí ze dne 20.8.2012 číslo X potvrdila. V odůvodnění uvedla, že v rámci řízení o námitkách bylo novým posudkem o invaliditě vypracovaným Českou správou sociálního zabezpečení dne 18. 12. 2012 zjištěno, že se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu ustanovení § 26 zákona č. 155/1995 Sb. Účastník řízení není invalidní dle § 39 odst. 1 cit. zákona, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost pouze o 30 %. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti účastníka řízení je zdravotní postižení uvedené v kapitole IX (postižení srdce a oběhové soustavy), oddíl B (postižení cév) položce 3 (obliterace tepen dolních končetin, funkční postižení po operacích a intervenčních zákrocích na pánevních tepnách a tepnách dolních končetin) 3c (stadium středně těžkých klaudikací) přílohy k vyhlášce Ministerstva práce a sociálních věcí č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, pro které se stanoví míra poklesu pracovní schopnosti 30 - 40 %. S ohledem na míru postižení z funkčního hlediska byl lékařem České správy

sociálního zabezpečení zvolen pokles pracovní schopnosti v dolní hranici uvedeného rozmezí, tj. 30 %. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 4 cit. vyhlášky nemění. Z námitek účastníka řízení vyplývá, že žádá přezkoumání svého zdravotního stavu. Ten byl Českou správou sociálního zabezpečení komplexně posouzen. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu účastníka řízení je onemocnění aterosklerózou tepen dolních končetin, která způsobuje bolesti při chůzi. V případě účastníka řízení odpovídá stav klasifikaci Fontain II. b. s klaudikačním intervalem pod 200 metru (bolesti lýtek). Konkrétně se jedná o aterosklerózu končetinových tepen po endovaskulárním operačním zákroku se zprůchodněním pravé kyčelní tepny s projevy chronické ischemické choroby dolních končetin, bez projevu kritické ischemie po zákroku. Účastník řízení má klaudikační bolesti, které přicházejí, když ujde 100 m. Nález na horních i dolních končetinách je dle tiskopisu E 213 v normě, neurologický nález je též normální a z hlediska neurologického nálezu i chůze. Reflexy na končetinách odpovídají normě. Dle tiskopisu E 213, vyplněného polským nositelem pojištění je účastník řízení schopen práce na plný úvazek bez asistence, avšak s vynecháním práce v horku a ve výškách. Zdravotní stav účastníka řízení byl opakovaně řešen implantací stentů. Poslední operace proběhla dle předložené lékařské dokumentace dne 7. 11. 2011. Účastník řízení má oslabený puls na podkolenních tepnách, níže na nártách je puls nehmatný. Otoky nohou nejsou přítomny. Ostatní somatický nález je dle zdravotnické dokumentace v normě. Míra postižení je dle lékaře České správy sociálního zabezpečení z funkčního hlediska středně těžká, po operacích až lehká, a proto byla zvolena dolní míra poklesu pracovní schopnosti. Nejde o těžké funkční postižení, neboť nejsou referovány gangrény či jiné známky nedokrvení dolních končetin;

- žalovaná **rozhodnutím ze dne 20.8.2013** zamítla žádost o invalidní důchod pro nesplnění podmínek ustanovení § 38 zákona č. 155/1995 Sb. s přihlédnutím k článku 46 nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 883/2004 s odůvodněním, že podle posudku Pražské správy sociálního zabezpečení Praha 9 ze dne 7.8.2012 není invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pracovní schopnost klesla pouze o 30 %;

- podle **lékaře Pražské správy sociálního zabezpečení pro Prahu 9 ze dne 7.8.2012** rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole IX, odd. B, položce 3, písm. c) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 30%. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 a 4 cit. vyhlášky nemění;

- podle **posudkového lékaře ČSSZ**, který zdravotní stav posuzoval v námitkovém

řízení **dne 19.12.2012**, u žalobce rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je onemocnění aterosklerózou tepen dolních končetin, která způsobuje bolesti při chůzi. V případě posuzovaného stav odpovídá klasifikaci Fontain II.b. Stav odpovídá ztrátě pracovní schopnosti 30 %, což je dolní procentní hranice;

- žalobce je polský státní příslušník s bydlištěm na území Polska, který pracoval na území ČR (dříve ČSSR) v období od 5.1.2006 do 21.12.2006, od 6.9.2007 do 31.12.2008 a od 2.2.2009 do 31.12.2009, celkem 1167 dnů;

- dle **posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR** (dále jen MPSV ČR) **ze dne 20.9.2013** se u žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí jednalo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav daný ischemickou chorobou tepen dolních končetin – progredující obliterující ateroskleróza, funkčně stadium středně těžkých klaudikací dle Fontaine II b), stav po plastice pravé kyčelní tepny, endarterektomii s použitím záplaty z PTFE, k všíti stehenně holenního bypassu, implantaci dvou stentů do kyčelních tepen vlevo 14.7.2009, oboustrannou angioplastiku společných bederních tepen, implantaci stentu 10x80 mm do společné pravé bederní tepny 15.3.2011, endarterektomii zevní kyčelní tepny a společné levé stehenní tepny, stehenně-holenní bypass 7.11.2011, který je od ledna 2012 nefunkční, vleklý bolestivý syndrom krční páteře, bez obrn, bez známek útlaku nervových kořenů, hypertenzní nemoc. V posudkovém hodnocení uvedla, že se jedná se o pokročilou a progredující ischemickou chorobu tepen dolních končetin - obliterující aterosklerózu, pro kterou posuzovaný podstoupil již tři operační cévní zákroky. Zlepšení stavu bylo vždy jen přechodné - dočasné. Prognóza je nepříznivá. Trpí klaudikacemi po 200 m chůze, je významně omezen ve fyzické zátěži. Posuzovaný pro dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav k datu rozhodnutí ČSSZ ze dne 11.1.2013 nebyl schopen práce fyzicky ani středně náročné, s nutností dlouhé chůze a stání, zvedání, tlačení a přenášení těžkých břemen, v chladu a vlhku, v horkých provozech. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byla ischemická choroba tepen dolních končetin - progredující obliterující ateroskleróza, funkčně dle Fontaine II b), tj. stadium středně těžkých klaudikací. Korekce klinického stavu a subjektivních obtíží po cévních operacích byla jen přechodná, celková výkonnost a některé denní aktivity jsou značně omezeny. Stav odpovídal příloze k vyhl. č. 359/2009 Sb., kapitole IX, oddílu B, položce 3, písm. c), kdy z rozmezí 30-40% stanoví horní hranici rozmezí tj. 40% s přihlédnutím k funkčnímu postižení, které nedovoluje větší fyzickou zátěž, ani delší chůzi a nedovoluje vykonávat původní zaměstnání stavební malíř. Datum vzniku invalidity prvního stupně je stanoven na

03/2011, kdy je prokázáno zhoršení zdravotního stavu, které si vyžádalo další chirurgickou intervenci na cévách. Posudková komise hodnotí odlišně proti lékaři OSSZ i proti lékaři ČSSZ při námitkovém řízení, neboť posuzovaný již není schopen využít dosavadní kvalifikace a praxe, jeho schopnost rekvalifikace je pro dělnické profese omezena a je schopen vykonávat výdělečnou činnost jen s podstatně menšími nároky na tělesné schopnosti. K datu vydání napadeného rozhodnutí žalobce byl invalidní podle ust. § 3 odst 1 zákona č. 155/1995 Sb., šlo o invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb. ve znění zákona 306/2008 Sb., nešlo o invaliditu druhého nebo třetího stupně. Šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%, nedosahoval však více než 49 %. Vznik invalidity je ke dni 1.3.2011.

[4] Skutková zjištění ve věci učinil soud z rozhodnutí žalované ze dne 11.1.2013, rozhodnutí ze dne 20.8.2012, posudků lékařů ve správním řízení ze dnů 7.8.2012 a 18.12.2012, z posudku posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Ostravě ze dne 20.9.2013.

[5] Podle čl. 3 odst. 1 Nařízení Rady č. 1408/71 s výhradou zvláštních ustanovení tohoto nařízení mají osoby s bydlištěm na území jednoho z členských států, na něž se vztahuje toto nařízení, stejná práva a povinnosti podle právních předpisů kteréhokoli členského státu jako státní příslušníci uvedeného státu.

[6] Podle článku 40 odst. 4 Nařízení Rady č. 1408/71 rozhodnutí přijaté institucí členského státu o stupni invalidity osoby uplatňující nárok bude závazné pro instituci kteréhokoli jiného příslušného členského státu, za předpokladu, že v příloze V. je uznána shoda mezi předpisy těchto států ve věci podmínek vztahujících se na stupeň invalidity.

[7] Podle ust. § 38 zákona č. 155/1995 Sb. pojištěnec má nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let nebo důchodového věku, je-li důchodový věk vyšší než 65 let, a stal se

a) invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku, nebo

b) invalidním následkem pracovního úrazu.

[8] Podle ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.

[9] Podle ust. § 39 odst. 2 zákona č. 155/1995 Sb. jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla:

a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,

b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,

c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.

[10] Po zhodnocení provedeného dokazování dospěl soud k závěru, že žaloba je důvodná.

[11] Vzhledem k tomu, že v příloze č. V. Nařízení Rady č. 1408/71 není shoda mezi předpisy ČR a předpisy Polska ve věci podmínek vztahujících se na stupeň invalidity, vycházejí české orgány z posouzení invalidity českými posudkovými orgány.

[12] Protože v projednávané věci jde o dávku důchodového pojištění podmíněnou dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem, je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení zdravotního stavu žalobce. V přezkumném soudním řízení ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnce podle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR, která je oprávněna nejen k celkovému posouzení zdravotního stavu a dochované pracovní schopnosti žalobce, ale též k posouzení schopnosti soustavné výdělečné činnosti a k zaujetí posudkového závěru o plné invaliditě, částečné invaliditě, jejím vzniku, trvání a zániku. Pokud

posudek této posudkové komise splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti posudku, je zpravidla v přezkumném soudním řízení rozhodujícím důkazem.

[13] Soud proto při posouzení dochované pracovní schopnosti žalobce k datu vydání přezkoumávaného rozhodnutí vycházel z posudku posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Ostravě ze dne 20.9.2013. Tento posudek podala posudková komise v řádném složení, stanoveném v ust. § 16b zákona č. 582/1992 Sb. v platném znění s náležitostmi uvedenými v ust. § 7 vyhl. č. 359/2009 Sb. na základě zdravotní dokumentace žalobce a odborným členem posudkové komise byl též lékař – odborný internista, tedy odborník v oboru, do něhož je zařazeno nejzávažnější zdravotní postižení žalobce. Při stanovení míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti vycházela posudková komise z ustanovení § 2 vyhl. č. 359/2009 Sb. a určila, jakými zdravotními postiženími žalobce trpí a tato postižení uvedla v diagnostickém souhrnu. Dospěla k odlišnému závěru od posudkových orgánů ve správním řízení a míru poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobce stanovila ve výši 40 %. Žalobce tedy je invalidní, a to od 1.3.2011.

[14] Soud po zhodnocení provedeného dokazování považuje posudek posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Ostravě za úplný, odborný a přesvědčivý, neboť posudková komise v posudku uvedla, z jakých lékařských nálezů vycházela a svůj závěr o invaliditě přesvědčivě odůvodnila.

[15] Zjištěný pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je nejméně o 35 %, nedosahoval však více než 49 %, a proto s odvoláním na uvedené v odst. [9] tohoto rozsudku, je nutno žalobce považovat za invalidního prvního stupně. Z uvedeného důvodu soud žalobu vyhodnotil jako důvodnou a rozhodnutí žalované zrušil pro vady řízení, neboť žalovaná si ve správním řízení neopatřila důkazy v takovém rozsahu, aby byl prokázán skutečný stav věci. Současně krajský soud vrátil věc žalované k dalšímu řízení. Žalovaná znovu ve věci rozhodne, přičemž bude vycházet z právního názoru krajského soudu, že žalobce je od 1.3.2011 invalidní pro invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb. ve znění zákona č. 306/2008 Sb.

[16] Úspěšný žalobce požadoval zaplatit cestovní náklady řízení, které mu vznikly v souvislosti s účastí u jednání soudu. Žalobce cestoval vlakem ze stanice Zebrzydowice do Bohumína a z Bohumína do Ostravy, hl. nádraží, kdy jedna cesta

ze stanice Zebrzydowice do Bohumína dle předložené jízdenky činila 62 zlotých a z Bohumína do Ostravy 36,- Kč; tam a zpět 124 zlotých plus 72,- Kč. Částka 124 zlotých při aktuálním kurzu zlotého 6,61 Kč činí 820,- Kč. Neúspěšná žalovaná byla zavázána k zaplacení částky 892,- Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí (§ 60 odst. 1 a 2 soudního řádu správního).

[17] Náklady, které vznikly státu s přibráním tlumočníka, nebyly České republice přiznány s odvoláním na ustanovení § 36 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., dle kterého tyto náklady platí stát.

P o u č e n í:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotovení u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí č. 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnuto doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie

V Ostravě dne 18. prosince 2013

JUDr. Jana Záviská

samosoudkyně